

Dziekoński, Stanisław

Sprawozdanie z konferencji naukowej poświęconej ewangelizacyjnemu wymiarowi katechezy

Studia Teologiczne 19, 436-438

2001

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KS. STANISŁAW DZIEKOŃSKI

SPRAWOZDANIE Z KONFERENCJI NAUKOWEJ POŚWIĘCONEJ EWANGELIZACYJNEMU WYMIAROWI KATECHEZY

Dnia 26 kwietnia w Łomży odbyła się konferencja naukowa, której głównym tematem był: Ewangelizacyjny wymiar katechezy. Spotkanie naukowe pod honorowym patronatem J.E. Księdza Biskupa Stanisława Stefanka TChr zostało zorganizowane przez Wyższe Seminarium Duchowne w Łomży, Sekcję Katechetyczną Wydziału Nauczania i Wychowania Katolickiego Łomżyńskiej Kurii Diecezjalnej, Wyższą Szkołę Zarządzania i Przedsiębiorczości im. Bogdana Jańskiego oraz włączone w uroczystości odbywającego się od 25 kwietnia do 29 kwietnia br. Tygodnia Kultury Chrześcijańskiej. Na konferencję przyjechało wielu znakomitych prelegentów, a także uczestników, wśród których byli: przedstawiciele władz samorządowych miasta Łomży, Ministerstwa Edukacji Narodowej, placówek kuratorskich województwa mazowieckiego i podlaskiego, Zarząd i Profesorowie Wyższego Seminarium Duchownego w Łomży, Księża Dziekani oraz katechizujący, siostry zakonne, świeccy katecheci oraz klerycy, także ze Zgromadzenia Pallotynów w Ołtarzewie, Studenci Katechetyki w Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.

Spotkanie rozpoczęło się Mszą św. w kościele pod przewodnictwem J.E. Ks. Bpa Stanisława Stefanka TChr, który podczas homilii wskazał na coraz bardziej powiększające się obszary zeświecczenia oraz konieczność uwzględnienia w katechezie działań ewangelizacyjnych. Zwrócił uwagę, że obecnie podejmowane są próby oderwania katechezy od środowiska parafii. Rodzi się zatem potrzeba uzdrowienia zakreślonej sytuacji między innymi poprzez podjęcie tak teoretycznej refleksji, jak też praktycznych działań.

Po Mszy świętej uczestnicy sympozjum udali się do gmachu Wyższego Seminarium Duchownego w Łomży. Tutaj rozpoczęła się sesja wykładowa, której przewodniczył Ks. Prałat dr Jan Sołowianiuk, Wikariusz Biskupi. Wszystkich gości powitał Ks. Prałat dr Andrzej Miałchowski, Rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Łomży. Następnie głos zabrał J.E.Ks. Bp. Stanisław Stefanek, który wprowadził w tematykę sympozjum. Podkreślił aktualność problemu określonego w temacie tego spotkania wskazując równocześnie, że dzieło ewangelizacji łączy się ściśle z wydarzeniami Wielkiej Nocy, a jego realizacja w historii chrześcijaństwa była ukierunkowana

na tworzenie wspólnot. Katecheza powinna zatem prowadzić do Chrystusa i do tworzenia wspólnoty Kościoła.

Po słowie Księdza Biskupa głos zabrali prelegenci. Jako pierwszy wystąpił Ks. prof. dr hab. Roman Murawski. Omówił relacje ewangelizacji do katechezy w dziejach katechezy. Podkreślił, że w pierwszych wiekach chrześcijaństwa ewangelizacja i katecheza wzajemnie się przenikały i w wielu wypadkach trudno jest je od siebie oddzielić. Sytuacja ta uległa zmianie po utworzeniu instytucji katechumenatu. Odnosząc się do okresu Średniowiecza zauważył, że w tym czasie istotnym środowiskiem katechezy była rodzina, której rola maleje w tym względzie po wejściu nauczania religii do szkół w okresie Oświecenia. Wówczas katecheza nabiera charakteru lekcji, koncentrując się głównie na przekazie wiedzy, kosztem niedowartościowania innych istotnych elementów katechezy, między innymi ewangelizacji. W końcowej fazie swego wystąpienia Ksiądz Profesor podkreślił, że taka sytuacja przetrwała aż po dzień dzisiejszy. Rodzi się zatem konieczność nowego spojrzenia na katechezę i przywrócenia właściwej jej funkcji.

Kolejny prelegent - Ks. dr Piotr Tomasik wyjaśnił pojęcia: ewangelizacja, katecheza, nauczanie religii w szkole. Swe rozważania oparł głównie na dokumentach Kościoła i refleksji katechetów. Zauważył między innymi, że wspomniane określenia charakteryzują odrębne, a równocześnie ząbiebiające się procesy, które są skierowane do człowieka odkupionego i mającego prawo usłyszeć Dobrą Nowinę o zbawieniu.

Model katechezy ewangelizacyjnej w dokumentach katechetycznych Kościoła był natomiast głównym tematem rozważań Ks. prof. dra Andrzeja Offmańskiego. Całość wypowiedzi została podporządkowana trzem podstawowym kwestiom: wyjaśnieniu sformułowania "model katechezy", zaprezentowaniu zmian, jakie dokonały się w modelach katechezy w ciągu ostatnich dwóch wieków oraz wyjaśnieniu, jak należy rozumieć termin "katecheza ewangelizacyjna"? W podsumowaniu prelegent zauważył, że opracowanie jednego modelu katechezy ewangelizacyjnej jest bardzo trudne. Toteż wszystkie wymiary posługi katechetycznej: nauczanie, wychowanie i inicjacja winny mieć charakter ewangelizacyjny.

Dalsze wypowiedzi były skoncentrowane na katechezie ewangelizacyjnej w głównych środowiskach katechetycznych: rodzinie, szkole parafii. Ks. dr Józef Stala przedstawił potrzeby i możliwości wprowadzenia elementów ewangelizacji do katechezy rodzinnej. Rozpoczął od omówienia eklezjalnego źródła ewangelizacyjnej posługi rodziny. Podjął też następujące kwestie: ewangelizacja w rodzinie i przez rodzinę w nauczaniu Jana Pawła II; katecheza rodzinna jako wyrazu podmiotowej roli rodziny w ewangelizacyjnej misji Kościoła; specyficzny charakter ewangelizacji poprzez katechezę rodzinną. Z kolei Ks. Prof. dr hab. Franciszek Woronowski skupił się na potrzebach i możliwościach wprowadzenia elementów ewangelizacji do katechezy parafialnej zauważając, że współczesna katecheza parafialna potrzebuje katechezy ewangelizacyjnej, zorientowanej na pojmowanie Kościoła

jako Mistycznego Ciała Chrystusa. Obiektywnie każda parafia ma możliwości prowadzenia katechezy ewangelizacyjnej, chociaż niejednakowe. W obecnej rzeczywistości wymaga to jednak wiele wysiłku skierowanego ku ożywieniu dynamiki Kościoła, rozbudzeniu sił drzemiących w laikacie.

Ostatni z wygłoszonych referatów, przygotowany przez Ks. dra hab. Kazimierza Misiaszka, traktował o potrzebach i możliwościach wprowadzenia elementów ewangelizacji do nauczania religii w szkole. Rozważania zostały oparte przede wszystkim o dokumenty Kościoła oraz Ministerstwa Edukacji Narodowej. Najpierw została przedstawiona kwestia potrzeb wprowadzania elementów ewangelizacyjnych do nauczania religii w publicznej szkole polskiej, a następnie możliwości. Autor wypowiedzi zaznaczył między innymi, że w dokumentach państwowych nie zaznacza się wprost potrzeby ubogacania lekcji religii wartościami ewangelizacyjnymi. Podkreślił również, że z prawnego punktu widzenia szkoła nie sprzyja rozwojowi religijnemu, czy chrześcijańskiemu ucznia. Sytuacja ta rodzi pewne problemy w zakresie podjęcia katechezy ewangelizacyjnej i niejednokrotnie przeszkadza w pełnej realizacji działań ewangelizacyjnych na terenie szkoły zakreślonych w dokumentach Kościoła.

Symposium zakończyło się podsumowaniem, którego dokonał Ks. dr Stanisław Dziekoński. Podziękował równocześnie J.E.Ks. Biskupowi Stanisławowi Stefankowi, współorganizatorom, prelegentom oraz zaproszonym gościom.